

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: Pn-208/2025-22

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

i

R J E Š E N J E

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu tog suda Ivani Marangunić, po prijedlogu višeg sudskog savjetnika - specijalista Anje Stjepić, u pravnoj stvari tužitelja Hrvoja Karadže iz Zagreba, I. Kozari put VII. odvojak 29, OIB: 07876283533, kojeg zastupa punomoćnik Ivica Čuturić, odvjetnik u Zagrebu, protiv tuženika Croatia osiguranje d.d. sa sjedištem u Zagrebu, Ulica Vatroslava Jagića 33, OIB: 26187994862, kojeg zastupa punomoćnik Davor Klišanin, zaposlenik tuženika, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 13. srpnja 2026., u prisutnosti zamjenika punomoćnika tužitelja i odsutnosti uredno pozvanog tuženika, 30. srpnja 2026.

r i j e š i o j e

Dopušta se preinaka tužbe iz podneska tužitelja od 10. travnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku isplatiti tužitelju 4.174,00 EUR (četiri tisuće sto sedamdeset četiri eura) sa zateznim kamatama:

- na iznos od 2.000,00 EUR od 23. studenog 2024. do isplate i
- na iznos od 2.174,00 EUR od 10. travnja 2026. do isplate prema stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku 15 dana.

II. Odbija se tužbeni zahtjev u dijelu u kojem tužitelj od tuženika traži isplatu zateznih kamata na iznos od 2.174,00 EUR od 23. studenog 2024. do 9. travnja 2026.

III. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu 2.473,23 EUR (dvije tisuće četiristo sedamdeset tri eura i dvadeset tri centa) sa zateznim kamata od 30. srpnja 2026. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku 15 dana.

IV. Odbija se zahtjev tuženika za naknadom troškova parničnog postupka.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi, koju je ovom sudu podnio 31. siječnja 2025., navodi da je 22. kolovoza 2024. u Zagrebu (na križanju Jadranske avenije, Jaruščice i prilaznog kolnika Sveučilišnoj bolnici) stradao kao vozač vozila registracijske oznake ZG9172FB. Navodi da je za nezgodu odgovoran Benjamin Lovriš, koji je, upravljajući osobnim vozilom registracijske oznake ZG5244GB, udario u vozilo kojim je upravljao tužitelj i na taj način prouzrokovao prometnu nezgodu. Upućuje na to da je vozilo osiguranika tuženika u trenutku štetnog događaja bilo osigurano kod tuženika po osnovi Police broj 017003521466. Pojašnjava da je u opisanoj nesreći zadobio ozljede opisane u dostavljenoj medicinskoj dokumentaciji, a zbog čega mu je pružena medicinska pomoć u KB Dubrava. Tužitelj navodi da mu je stoga nastala šteta zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje, no i po osnovi potrebne mu tuđe pomoći i njege u ukupnom iznosu od 3.566,00 EUR. Ističe da je stoga 22. studenog 2024. uputio odštetni zahtjev tuženiku, a da mu je potom tuženik po osnovi neimovinske i imovinske (tuđa pomoć i njega) štete isplatio 1.566,00 EUR, (1.440,00 EUR za naknadu neimovinske štete, 126,00 EUR za naknadu imovinske štete). Stoga tužitelj traži donošenje presude kojom će se tuženiku naložiti da tužitelju isplati 2.000,00 EUR sa zateznim kamata od 23. studenog 2024. do isplate. Traži i da mu tuženik naknadi troškove parničnog postupka sa zateznim kamata od dana donošenja presude do isplate.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu čini nespornim postojanje pasivne legitimacije u ovom postupku, zatim nastanak štetnog događaja i odgovornost svog osiguranika za isti, no osporava visinu tužbenog zahtjeva i tijek zateznih kamata. Ističe da je tužitelju 7. siječnja 2025. po osnovi naknade štete koja mu je nastala u predmetnom štetnom događaju isplatio iznos od ukupno 1.566,00 EUR, a da visinu štete trenutno nije moguće utvrditi jer zdravstveno stanje tužitelja još uvijek nije stabilizirano, s obzirom da je liječenje istoga još uvijek u tijeku. U tom smislu upućuje i na to da i sam tijek zateznih kamata ovisi o danu završetka liječenja, odnosno o stabilizaciji zdravstvenog stanja tužitelja. Stoga predlaže da sud odbije tužbeni zahtjev te da tužitelj naknadi tuženiku troškove parničnog postupka sa zateznim kamata od dana donošenja presude do isplate.

3. U nastavku postupka tužitelj navodi da je, u skladu s načelom savjesnosti i poštenja i dužnosti suradnje sudionika u obveznim odnosima, dostavio tuženiku cjelokupnu dokumentaciju potrebnu za donošenje odluke o osnovanosti odštetnog zahtjeva te je stoga tuženik već po primitku odštetnog zahtjeva mogao utvrditi opseg i visinu neimovinske štete.

4. Na ročištu održanom 16. listopada 2025. (list 41 spisa) stranke su učinile nespornim da su tužitelju tuđu pomoć i njegu pružali njegovi ukućani.

5. U podnesku od 24. listopada 2025. (list 43 spisa) tužitelj pojašnjava da od tuženika traži isplatu 1.750,00 EUR po osnovi neimovinske, a 250,00 EUR po osnovi imovinske štete.

6. Podneskom od 10. travnja 2026. (list 62 spisa) tužitelj je konačno specificirao tužbeni zahtjev, nakon izvedenog dokaza medicinskim vještačenjem na način da od tuženika traži isplatu 4.174,00 EUR sa zateznim kamatama od 23. studenog 2024. do isplate. Ističe da je u predmetnom štetnom događaju pretrpio štetu u iznosu od ukupno 5.740,00 EUR pa da mu je tuženik, s obzirom na ranije izvršenu isplatu 1.566,00 EUR, dužan isplatiti utuženi iznos. Navodi da pritom traži isplatu po osnovi tuđe pomoći i njege po cijeni jednog sata pružene tuđe pomoći i njege od 7,00 EUR.

7. Sud je izveo dokaz čitanjem potvrde Policijske uprave Zagrebačke (list 5-6 spisa), medicinske dokumentacije (list 7-15, 36-39 spisa), odštetnog zahtjeva (list 16-17 spisa), Uvjeta za obvezno osiguranje od automobilske odgovornosti (list 24-26 spisa), Police osiguranja od automobilske odgovornosti broj 017003521466 (list 27-28 spisa) i izvotka po transakcijskom računu (list 29 spisa) te dokaz medicinskim vještačenjem (list 50-53 spisa).

8. Tužbeni zahtjev je djelomično osnovan.

9. Predmet spora je zahtjev tužitelja za isplatu iznosa po osnovi naknade neimovinske štete i imovinske štete (zbog potrebne mu tuđe pomoći i njege) koju je pretrpio zbog štetnog događaja (prometne nesreće) koji se dogodio 22. kolovoza 2024., u kojoj je tužitelj sudjelovao kao vozač vozila registracijske oznake ZG9172FB, a koji štetni događaj je prouzročio osiguranik tuženika, upravljajući vozilom registracijske oznake ZG5244GB.

10. Tužitelj je prvotno postavljenim tužbenim zahtjevom od tuženika tražio isplatu 2.000,00 EUR, da bi zatim podneskom od 10. travnja 2026. (list 62 spisa) isti specificirao na način da od tuženika traži isplatu 4.174,00 EUR. Navedena procesna dispozicija tužitelja predstavlja preinaku tužbe i to preinaku povećanjem tužbenog zahtjeva za 2.174,00 EUR.

10.1. S obzirom da tužitelj nije mogao imati potpuna saznanja o visini naknade štete s osnove povrede prava osobnosti prije provođenja vještačenja, a tužbeni zahtjev uredio je odmah nakon što mu je dostavljen nalaz i mišljenje, zaključak je ovog suda

da se radi o situaciji iz čl. 190. st. 2. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 55/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 28/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, 146/25; dalje: ZPP). Stoga je sud dopustio preinaku jer smatra da tužitelj bez svoje krivnje nije mogao preinačiti tužbu do zaključenja prethodnog postupka. Također, treba reći da je navedena preinaka prema ocjeni ovog suda u svakom slučaju svrsishodna u smislu čl. 190. st. 3. ZPP-a. Slijedom navedenog, sud je na temelju čl. 190. st. 2. ZPP-a odlučio kao u izreci rješenja.

11. Što se tiče priznanja tužbenog zahtjeva, a koju je pak procesnu dispoziciju poduzeo tuženik u podnesku od 8. travnja 2026. (list 59 spisa), treba reći da isto prema stavu ovoga suda predstavlja grubu zlouporabu prava od strane tuženika.

11.1. Naime, iako je čl. 331. ZPP-a propisano da će sud, u slučaju da tuženik do zaključenja glavne rasprave prizna tužbeni zahtjev, bez daljnjeg raspravljanja donijeti presudu kojom prihvaća tužbeni zahtjev (presuda na temelju priznanja), tim pravom tuženik je dužan služiti se savjesno, odnosno nije mu dozvoljeno isto zloupotrebljavati.

11.2. Iz kronologije postupka vidljivo je da je tuženikovo priznanje tužbenog zahtjeva bilo usmjereno tome da tužitelja onemogući u preinaci tužbenog zahtjeva. Naime, tuženik je odmah po primitku nalaza i mišljenja (koje je zaprimio 1. travnja 2026 – potvrda o preuzimanju na listu 58 spisa) podneskom od 8. travnja 2026. poduzeo spornu procesnu dispoziciju, dok je tužitelj neposredno nakon, odnosno nakon samo dva dana od tuženikova priznanja, preinačio tužbu. Tužitelj je, nakon što je dobio saznanja o pravom opsegu štete svoju tužbu preinačio na način da umjesto 2.000,00 EUR, od tuženika traži isplatu 4.174,00 EUR. Tuženik bi na takav način onemogućio tužitelja da zatraži (i potencijalno dobije) naknadu štete u onom iznosu u kojem mu je ista zaista nastala, a u konkretnom slučaju, da sud prihvati tuženikovo priznanje i na temelju istoga donese odgovarajuću presudu (a zbog čega tužitelj ne bi mogao protiv tuženika pokrenuti novi parnični postupak, s obzirom da bi se u pogledu štete nastale u predmetnom štetnom događaju radilo o presuđenoj stvari), tužitelj ne bi bio u mogućnosti ostvariti naknadu štete čak niti u polovici iznosa, s obzirom na to da je tek nakon vještačenja shvatio koji je pravi opseg štete.

11.3. Dakle, korištenje prava na priznanje tužbenog zahtjeva na način kako je to učinio tuženik u ovoj pravnoj stvari, ne može se smatrati savjesnim, a niti u skladu s čl. 9. i 10. ZPP-a, s obzirom da je isto učinjeno isključivo sa svrhom onemogućavanja tužitelja da povisi tužbeni zahtjev sukladno nalazu i mišljenju. Budući da je sud dužan onemogućiti svaku zlouporabu prava (pa tako i prava na priznanje tužbenog zahtjeva) u smislu čl. 10. st. 1. ZPP-a, sud nije postupio sukladno čl. 331. ZPP-a, već je nastavio s postupkom.

12. Među strankama nije sporno da se 22. kolovoza 2024. doista dogodio štetni događaj, da je tuženik pasivno legitimiran u ovom postupku, zatim da je osiguranik tuženika odgovoran za nastanak predmetnog štetnog događaja te da je tužitelju u tom događaju nastala određena šteta zbog čega mu je tuženik po toj osnovi prije podnošenja tužbe platio 1.566,00 EUR. Tijekom postupka postalo je nesporno i da su tužitelju tuđu pomoć i njegu pružali njegovi ukućani.

13. S druge strane sporna je visina tužbenog zahtjeva te tijek zateznih kamata.

14. Radi utvrđenja relevantnih činjenica (da li je tužitelj pretrpio bolove i strah zbog predmetne nesreće, da li je kod tužitelja zbog predmetnog događaja zaostalo naruženje i jesu li trajne posljedice istoga umanjile njegovu životnu aktivnost, a koje činjenice predstavljaju kvalifikatorne okolnosti koje utječu na visinu naknade neimovinske štete te da li su na eventualno smanjenje životne aktivnosti utjecale posljedice iz štetnog događaja i radi utvrđenja činjenice da li je tužitelju i u kojem opsegu bila potrebna tuđa pomoć i njega), odnosno radi utvrđenja opsega nastale imovinske i neimovinske štete, sud je izveo dokaz medicinskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku prof. dr. sc. Augustu Mijiću (kirurg).

14.1. Iz nalaza i mišljenja spomenutog vještaka (list 50-53 spisa) proizlazi da je tužitelj u predmetnom štetnom događaju zadobio trzajnu ozljedu vratne kralješnice i napuknuće 3., 6. 7. rebra lijevo. Vještak je istaknuo da se po provedenom liječenju tužitelj žali na zatiljne glavobolje, povremene vrtoglavice, bolove u vratu prilikom kretnji, trnjenju lijeve ruke, a da kod većeg naprezanja navodi da mu „fali“ zraka uz pojavu boli lijevog prsišta. Vještak navodi da je kod tužitelja prilikom pregleda utvrdio sljedeće: u sadašnjem kliničkom statusu izražena je difuzno napeta i palpatorno bolna PVM, kretnje vratom su bolne i ogranične antefleksija 300; retrofleksija 450; desnostrana rotacija 500; lijevostrana rotacija 450; lijevostrana fleksija 300, desnostrana fleksija 300; dizestezijske u obje podlaktice, više desno; u Rombergu oscilira, hod uredan, ima tinjenje u lijevoj šaci, disanje uredno, gibivost prsišta kod dubljeg disanja uredna, a kod dubljeg inspirija javlja se bolnost lijevog prsišta, bočno. Vještak upućuje na to da trajne posljedice ozljede (trzajna ozljeda vrata i prijelom rebra) umanjuju opću, životnu i radnu sposobnost tužitelja za 10 %, a u kojem omjeru su potrebni pojačani naponi u svakodnevnom životu i radu. Navodi da je tzv. primarni strah (koji se javlja za vrijeme neposredne životne ugroženosti) bio jakog intenziteta i kratkog trajanja, da je tzv. sekundarni strah (tj. strah koji se javlja radi tjelesnih ozljeda i brige za ishoda liječenja) u jakom intenzitetu trajao 3 dana u srednjem 7 dana, a u manjem 20 dana, da je kasni strah trajao 60 dana, a da se isti manifestira zabrinutošću u situacijama prometa. Vještak upućuje na to da je bol jakog intenziteta kod tužitelja trajala oko 3 dana, srednjeg oko 7 dana, manjeg još oko 50 dana, a da su zaostali manje boli trajnog karaktera i kao takve se ubrajaju u pojačane napore kod tužitelja. Vještak je ukazao na to da naruženosti nema te da je tužitelju tuđa pomoć druge osobe bila potrebna za vrijeme provedenog liječenja (mirovanje) kod kuće 60 dana po 2 sata dnevno, prilikom čega je tužitelj morao mirovati i nije mogao raditi uobičajene poslove, da mu je pomoć bila potrebna za održavanje osobne higijene, pribavljanja hrane i drugih svakodневnih potreba. Vještak je naveo da je aktivno liječenje tužitelja završeno 20. siječnja 2025.

14.2. Upućuje se na to da stranke nisu isticali prigovore na nalaz i mišljenja vještaka. Sud stoga nalaz i mišljenje vještaka prihvata u cijelosti kao jasno, stručno i obrazloženo.

14.3. Prema tome, sud iz nalaza i mišljenja vještaka nalazi utvrđenim da je tužitelj u predmetnom štetnom događaju zadobio trzajnu ozljedu vratne kralješnice i napuknuće 3., 6. 7. rebra lijevo; da trajne posljedice ozljede (trzajna ozljeda vrata i

prijelom rebra) umanjuju opću, životnu i radnu sposobnost tužitelja za 10 %, a u kojem omjeru su mu potrebni pojačani naponi u svakodnevnom životu i radu; da je tzv. primarni strah (koji se javlja za vrijeme neposredne životne ugroženosti) bio jakog intenziteta i kratkog trajanja, da je tzv. sekundarni strah (tj. strah koji se javlja radi tjelesnih ozljeda i brige za ishoda liječenja) u jakom intenzitetu trajao 3 dana u srednjem 7 dana, a u manjem 20 dana, da je kasni strah trajao 60 dana, a da se isti manifestira zabrinutošću u situacijama prometa; da je bol jakog intenziteta kod tužitelja trajala oko 3 dana, srednjeg oko 7 dana, manjeg još oko 50 dana, a da su zaostali manje boli trajnog karaktera i da se kao takve ubrajaju u pojačane napore kod tužitelja; da je tužitelju tuđa pomoć druge osobe bila potrebna za vrijeme provedenog liječenja (mirovanje) kod kuće 60 dana po 2 sata dnevno i da je aktivno liječenje završeno 20. siječnja 2025.

15. U ovoj pravnoj stvari došlo je do kumulacije nekoliko povreda prava osobnosti (prava na duševno zdravlje), a s obzirom na činjenicu povezanosti (isprepletenosti) oblika tih povreda sud smatra da je opravdano dosuditi jedan iznos pravične novčane naknade za sve povrede. Prilikom odlučivanja sud je vodio računa i o cilju kojem ta naknada služi te o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive sa njezinom naravi i društvenom svrhom.

15.1. Odlučujući o visini pravične novčane naknade sud je uzeo u obzir gore navedene i obrazložene kvalifikatorne okolnosti, zatim dob tužitelja, no i inflatorna kretanja od dana podnošenja tužbe pa sve do donošenja odluke u ovom postupku pa po ocjeni ovog suda tužitelju pripada pravična novčana naknada za povredu prava osobnosti u predmetnom štetnom događaju u iznosu 4.900,00 EUR.

16. Također, tužitelju je trebala tuđa pomoć i njega u ukupnom trajanju od 120 sati pa je po toj osnovi pretrpio imovinsku štetu. Tijekom postupka je postalo nesporno da su tužitelju tuđu pomoć i njegu pružali njegovi ukućani (list 41 spisa). Sud na temelju čl. 223. ZPP-a nalazi da je primjerena cijena sata tuđe pomoći i njege u konkretnom slučaju 7,00 EUR. Stoga tužitelj ima pravo na naknadu štete po toj osnovi u iznosu 840,00 EUR.

17. Dakle, tuženik je u obvezi tužitelju po osnovi neimovinske štete i imovinske štete (zbog tuđe pomoći i njege pružene tužitelju), koja je tužitelju nastala vezano uz predmetni štetni događaj, ukupno isplatiti 5.740,00 EUR.

18. Među strankama nije sporno da je tuženik tužitelju već prethodno po osnovi naknade štete koju je isti pretrpio u predmetnom štetnom događaju isplatio 1.566,00 EUR. Stoga je utvrđenu novčanu naknadu po navedenim osnovama potrebno umanjiti za već ranije plaćeni iznos.

19. Slijedom navedenog, tužitelj ima pravo na naknadu neimovinske i imovinske štete u daljnjem iznosu od 4.174,00 EUR pa je na temelju čl. 1100. st. 1. i čl. 1089. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23; dalje: ZOO) prihvaćen zahtjev tužitelja za isplatu utuženog iznosa te je odlučeno kao u dijelu točke I. izreke ove presude.

20. Tužitelj ima pravo i na isplatu zateznih kamata na dosuđeni iznos na temelju čl. 12. st. 6. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu („Narodne novine“ broj 151/05, 36/09, 75/09, 76/13, 152/14, 155/23; dalje: ZOOP). Treba reći da je ZOOP i u pogledu odlučivanja o zahtjevu za isplatu zateznih kamata *lex specialis* u odnosu na odredbe ZOO-a koje uređuju spomenutu materiju. Stoga ovaj sud, kada odlučuje o zahtjevu za isplatom zateznih kamata tužitelja protiv tuženika kao osiguratelja po osnovi police obveznog osiguranja od automobilske odgovornosti, primjenjuje odredbe ZOOP-a i to u odnosu na zatezne kamate na iznos neimovinske, ali i na zatezne kamate na iznos imovinske štete, koja je u ovom konkretnom slučaju nastala zbog potrebe tužitelja za tuđom pomoći i njegom. Tužitelj stoga ima pravo na isplatu zateznih kamata od tuženika na temelju čl. 12. st. 6. ZOOP-a. Na tijek zateznih kamata datum završetka liječenja tužitelja nema nikakvog učinka, s obzirom na to da je utvrđeno da je liječenje tužitelja završeno prije podnošenja tužbe (točka 14.3. obrazloženja), no i da nije tome tako zatezne kamate tekle bi od dana podnošenja odštetnog zahtjeva, neovisno o datumu završetka liječenja s obzirom na to da bi nastala šteta u svakom slučaju bila predvidiva. Ovakvo pravno shvaćanje izraženo je u odluci Vrhovnog suda Republike Hrvatske Rev 373/2022-3 od 29. studenog 2022.

20.1. Tužitelj je odštetni zahtjev tuženiku podnio 22. studenog 2024. (list 16-17 spisa) i to u pogledu neimovinske štete i imovinske štete po osnovi potrebne mu tuđe pomoći i njege. Stoga tužitelj, u okviru tužbenog zahtjeva, ima pravo na isplatu zateznih kamata na iznos od 2.000,00 EUR (obuhvaćen prvotno postavljenim tužbenim zahtjevom) od 23. studenog 2024. do isplate.

20.2. Što se pak tiče tijeka zateznih kamata na preinačeni dio koji je obuhvaćen preinakom tužbe iz podneska tužitelja od 10. travnja 2026., treba reći da je tuženik u obvezi tužitelju platiti zatezne kamate na preinačeni dio tužbenog zahtjeva (2.174,00 EUR) tek od trenutka kad je takav zahtjev postavljen u postupku, odnosno od trenutka kad je tužitelj preinačio tužbu, a ne od trenutka podnošenja odštetnog zahtjeva (odnosno za razdoblje prije negoli je tužitelj postavio takav zahtjev za naknadu štete). Tuženik dakle ne može biti u zakašnjenju u odnosu na razdoblje prije nego je tužitelj uopće preinačio tužbu (takvo pravno shvaćanje zauzeo je i Vrhovni sud Republike Hrvatske primjerice u svojim odlukama broj Rev-1050/2024-2 od 28. kolovoza 2024., broj Rev-647/2023-2 od 18. lipnja 2024.). Stoga tužitelj konkretno ima pravo na isplatu zateznih kamata na iznos od 2.174,00 EUR od 10. travnja 2026. (od dana preinake tužbe) do isplate.

20.3. Stoga je o tijeku zateznih kamata na utuženi iznos odlučeno kao u dijelu točke I. izreke te u točki II. izreke.

21. Odluka o parničnim troškovima temelji se na čl. 154. st. 1. ZPP-a te čl. 155. ZPP-a u vezi s čl. 35. st. 1. ZPP-a, odredbama važeće Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 138/23; dalje: Tarifa) te Uredbe o Tarifi sudskih pristojbi („Narodne novine“ broj 37/23; dalje: Uredba/23) i Uredbe o Tarifi sudskih pristojbi („Narodne novine“ broj 50/26; dalje: Uredba/26), a donesena je u skladu s vrijednosti predmeta spora i troškovnikom tužitelja (list 72 spisa).

21.1. Tužitelju je priznat trošak sastava odštetnog zahtjeva u visini 100 bodova (Tbr. 32/1 Tarife), zatim tužbe u visini 100 bodova (Tbr. 7/1 Tarife), trošak sastava tri

podneska (od 27. ožujka 2025., 10. travnja 2026. i 23. travnja 2026.) u visini 100 bodova za svaki (Tbr. 8/1 Tarife), zatim trošak četiri podneska (od 14. listopada 2025., 24. listopada 2025., 14. studenog 2025. i 17. prosinca 2025.) u visini 25 boda za svaki podnesak (Tbr. 8/4 Tarife) te trošak zastupanja na dva ročišta (održana 16. listopada 2025. i 25. lipnja 2026.) u visini 100 bodova za svako. Dakle, tužitelju je priznat trošak za zastupanje po punomoćniku odvjetniku u visini od ukupno 800 bodova, što pomnoženo sa vrijednošću jednog boda u iznosu 2,00 EUR (Tbr. 54. u vezi s Tbr. 52/3 Tarife) te uvećano za 25% po osnovi PDV-a (Tbr. 46. Tarife) iznosi 2.000,00 EUR. Tužitelju je priznat i trošak medicinskog vještačenja u iznosu 300,00 EUR, kao i trošak sudske pristojbe za tužbu u iznosu 33,23 EUR (Tar. br. 1. st. 1. Uredbe/23) te za presudu u iznosu 140,00 EUR (Tar. br. 2. st. 1. Uredbe/26). Dakle, tužitelju su u ovoj parnici nastali troškovi u ukupnom iznosu 2.473,23 EUR. Prihvaćen je i zahtjev tužitelja za isplatom zateznih kamata na odmjerene troškove od dana donošenja presude do isplate na temelju čl. 151. st. 3. ZPP-a.

21.2. Tužitelju pak s druge strane nije priznat trošak pristupa njegovog punomoćnika na ročište za objavu presude, s obzirom da se, u slučaju da stranka ne pristupi ročištu za objavu, a uredno je o istome obaviještena, presuda odmah nakon ročišta objavljuje na e-Oglasnoj ploči suda te je ista trenutno dostupna strankama u elektroničkom obliku. Također, u tom smislu treba reći da na ročištu za objavu nije potrebna prisutnost stranaka niti može utjecati na postupak pa takav trošak ovaj sud ne smatra potrebnim u ovoj parnici u smislu čl. 155. ZPP-a.

21.3. Tuženikov je zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka je odbijen.

21.4. Stoga je o troškovima postupka odlučeno kao u točki III. i IV. izreke ove presude.

U Zagrebu 30. srpnja 2026.

Sudac:
Ivana Marangunić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude je dopuštena žalba. Žalba se podnosi ovom sudu u roku petnaest dana od dana dostave presude, a o njoj odlučuje županijski sud.

Dostaviti:

1. Tužitelju – po punomoćniku
2. Tuženiku

Broj zapisa: **9-3088b-62e69**

Kontrolni broj: **03852-c97e1-7ae5c**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.